

[Christmas Møller.]

ikke, om denne Forhandlingsvilje nu egentlig har været at forstaa som et imødekommende Skridt henholdsvis over for de Konservative og Venstre, eller om det ikke snarere har været saa, at det ærede Medlem Hr. Smørum tænkte: Nu kan vi vist ikke blive ved med at tage usagligt paa Tingene, nu kan vi vist ikke blive ved med at hykle angaaende Renten, nej, nu maa vi angaaende disse Forhold tage Tingene, som de er, og Renteniveauet her i Landet er nu engang det, det er. Regeringen har jo, hvad ogsaa Forslag, som ligger paa Tingets Bord, og som ikke har været til Forhandling endnu, stærkt et Udtryk for, i Virkeligheden opgivet sin Rente- og Konverteringspolitik. Jeg indrømmer i og for sig det ærede Medlem, at der maaske nok har været en Forhandlingsvilje til Stede med Hensyn til at opgive Rentetilskuddet, det har blot ikke givet sig tilstrækkelige positive Udtryk. Men det er jo muligt, alt som Sagen bevæger sig videre frem — vel snarere i det andet høje Ting —, at man vil se stærkere Vidnesbyrd om denne Forhandlingsvilje til ikke at bringe over 100 000 danske Landmænd ind under en Rentetilskudsordning.

Ellers maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Smørum, at jeg synes ikke, der har været nogen virkelig Forhandlingsvilje til Stede. Det, der er det afgørende Stridsspørgsmaal mellem Regeringspartierne og mit Parti, er jo i Virkeligheden det samme, som er det afgørende Stridsspørgsmaal mellem Regeringspartierne og Partiet Venstre. Man har virkelig Lov til at sige, at der med Hensyn til Landbrugsforanstaltninger — selv om Venstre og vi kan være uenige om forskelligt i øvrigt — er en ensartet Opfattelse hos os over for Regeringspartierne, idet vi for vort Vedkommende kræver generelle Foranstaltninger gennemført Landbrugserhvervet vedrørende, inden vi tager fat paa den enkelte Landbrugers specielle Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen har nu i sin Tale redegjort for, paa hvilket Grundlag Partiet Venstre har stillet sit Ændringsforslag op, og jeg har ingen Bemærkninger at gøre hertil. Dette Forslag indeholder paa adskillige Punkter Bestemmelser, som vi synes er rimelige og rigtige, og selv om vi paa andre Punkter ikke er enige med Venstre, erkender jeg for mit Vedkommende særdeles gerne, at dets Forslag i det store og hele betyder Forbedringer i Forhold til Regeringens Forslag.

Vi er enige, siger jeg, i den Betragtning, som ogsaa blev gjort stærkt gældende

ved Lovforslagets første Behandling, at det er almindelige Foranstaltninger, der først skal til, og derefter maa man tage fat paa Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld.

Denne Betragtning har saa meget mere Vægt just i en Situation som den nuværende. Den høje Rigsdag behandler jo dette som saa mange andre Spørgsmaal i knugende Utryghed og Uvished om, hvad selv den nærmeste Fremtid vil bringe, men alligevel maa vi i vort Arbejde regne med Forholdene, som de er. Skulde yderligere ekstraordinære Forhold indtræde, Forhold, som i Sandhed kunde vælte over Ende meget af det, vi foretager eller foreslaar her, kunde det kræve ganske andre Foranstaltninger af os end det forholdsvis lidet, vi her beskæftiger os med. Men vi maa altsaa tage Tingene, som de er, og derfor bliver det ogsaa min Opgave at give en Redegørelse for det Ændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Fibiger og jeg under Nr. 2 har stillet om en helt ny Affattelse af Lovforslaget.

I Overensstemmelse med vort Hovedsynspunkt stiller vi i Afsnittene I og II Forslag om almindelige Foranstaltninger Landbrugserhvervet vedrørende. Vi siger, at til Trods for den Bedring, som utvivlsomt er sket, er der fortsat et Misforhold mellem Landbrugets Vilkaar og mange andre Erhvervs Vilkaar, og dette maa der bødes paa, saa vidt Statsmagten kan gøre det. Vi stiller derfor i Afsnit I Forslag om, at det Kornlovsforslag, som vi har indbragt i Tinget, og for hvilket det ærede Medlem Hr. Ulrich var Ordfører, først skal gennemføres. Jeg behøver ikke nærmere at redegøre for dette Forslag — det har det ærede Medlem Hr. Ulrich gjort ved Forelæggelsen og ved første Behandling af Regeringens Kornlovsforslag, og bedre kan det utvivlsomt ikke gøres. Jeg ønsker kun at gøre en eneste Bemærkning herom, nemlig den, at naar vi i vort Kornlovsforslag, som altsaa her er gentaget som Ændringsforslag, har foreslaaet, at der skal Valutaattester til med Hensyn til Indførsel af Korn, saa ligger heri ikke et Ønske om Opretholdelse af Valutacentralen, selv om vi gør Kornloven permanent, og vi stiller derfor i § 10 Forslag om, at Forslag til Ændring af § 1 skal forelægges Rigsdagen inden Udgangen af Oktober Maaned 1937. Loven om Valutacentralen udløber som bekendt med 1937, og saa maa der træffes andre Foranstaltninger til Begrænsning af Indførselen af Korn.

Vi stiller i Afsnit II Forslag om Æn-